

DORU

DODURGA'NIN DÜNÜ BUGÜNÜ YARINI



Mart 2023
Sayı:1

DORU DERGİSİ



Sahibi

Avrupa Dodurgalılar Sosyal Yardımlaşma Derneği

Yazı İşleri Sorumlusu

Nevruz Özen

Editör

Talha Koçer
Zeynep Zeren

Yayın Kurulu

Dilek Öz
Fatma Özdemir
Kevser Kasal
Melek Urhan
Meral Dâna
Şeyma San
Ülkü Maydan

Tasarım

Hakan Özdemir

Yayın Tarihi

Mart 2023

Mail

doru.dergi@gmail.com

Dergimiz gönüllük esasına göre hazırlanmakta olup sahibi Avrupa Dodurgalılar Sosyal Yardımlaşma Derneği'dir.

EDİTÖRDEN

Değerli okurlarımız,

Ülkemizde meydana gelen depremlerde hayatını kaybeden vatandaşlarımızı rahmetle anıyor ve yakınlarına başsağlığı, yaralılara acil şifalar diliyoruz. Deprem 11 ilimizi etkiledi ancak yaşanan acılar tüm dünyada hissedildi. Dünyanın dört bir yanından destekler geldi. İlk günden itibaren de küçük büyük fark etmeksizin milletimizin her bir ferdi elinden geleni ardına koymayıp desteklerini deprem bölgelerine ulaştırdı. Tarihin her anında gösterilen yardımseverlik örneğini bir kez daha gördük. Birlik olunca çok daha güçlü oluyoruz. Rabbim aynı acıları bir daha yaşatmasın. Geçmiş olsun Türkiye'm.



Sevgili okurlarımız;

Birçoğumuz dergi çalışmasında ilk defa yer aldı. Bu süreçte dergide neler yer alsın, hangi yazı hangi bölümde olsun, tasarım nasıl olmuş gibi soruların üzerinde düşündük. Aslında her bir kelimenin üzerinde ayrı ayrı durarak düşündük desek yeridir. Böyle söyleyince yorucu gibi görünse de dergimizi hazırlarken yeni şeyler öğrendik tabi ki. Hepimiz için çok güzel bir deneyim oldu. Yeni tecrübeler edindik ve gün geçtikçe edinmeye devam ediyoruz. Hazırlık süreci boyunca on iki değerli çalışma arkadaşımız özverili çalışmalarıyla dergimize katkıda bulundu. Bütün bu sürecin sonunda da dergimizin ilk sayısı ortaya çıktı. Nihayetinde dergimizin Mart 2023 sayısı hazır!

İlk sayı olunca bunun heyecanı hepimiz için ayrı bir yere sahip. Sizlerin duygularına dokunmak, gülümsetmek, belki de anılarınızı canlandırmak bizim için paha biçilemez olacaktır.

Eksiklerimizi tespit ederek ve bunlardan ders alarak her zaman bir adım ileriye gidebilme arzusundayız. Değerli çalışmalarınızla ve eleştirilerinizle bize destek olacağınıza eminiz. Bir sonraki sayımızda görüşünceye dek sağlık ve mutluluk dileriz. Şimdiden iyi okumalar.

Zeynep ZEREN&Talha KOÇER

Değerli köylülerimiz, kıymetli okurlar

Bundan tam 60 yıl önce Avrupa'ya misafir işçi olarak gelen köylülerimiz ilk kuşağı oluşturmaktadır. Onların hepsinin amacı bir kaç sene burada yaşayıp bir miktar para kazanıp memleketlerine geri dönmektir. Fakat gelin görün ki şu an Avrupa'da dördüncü kuşak yetişiyor. Şimdi ki yeni neslimiz ise eğitimlerini tamamlayarak hayatın her alanında kendilerine yer bulmuştur. Meslek edinmiş, iş yerleri açarak işveren konumuna gelmişlerdir. Bu süre zarfında yılda bir kez dahi olsa memleketimize sıla-i rahim yapmışlar ve köyleri ile olan bağlantılarını koparmamışlardır. Zaman zaman bir araya geldiğimiz köylülerimiz ile birlik ve beraberliğimizi pekiştirmenin bir dernek aracılığı ile daha da iyi olacağı kanısına vardık ve 9 Kasım 2020 yılında Avrupa Dodurgalılar Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneğini kurduk . Avrupa'nın farklı ülkelerinden yardıma bulunan üyelerimiz ve destekleyen köylülerimiz ile dernek faaliyetlerine başladık güzel çalışmalara imza attık. Bunlara ek olarak kültürel ,sanatsal mirasımıza sahip çıkma ,yaşam ,örf ve adetlerimizi yaşatmak ,yeni nesillere ulaştırmak , geçmişimizi tanımak ve benzeri konularda kalıcı bir eser bırakmak , geniş kitlelere ulaşmak için dergi çalışmamıza hız verdik. Eğitimlerini devam ettiren öğrencilerimizin de katkılarıyla “ Dodurga'nın dünü bugünü yarını “ sloganı ile “Doru” dergimiz siz okuyuculara köyümüzden renkli hikayeler,portreler,röportajlar,özgün makaleler sunmayı hedeflemektedir. Bu sayede bağlarımız daha da güçlenecek,gelecek nesillerimize miras kalacaktır. Doru Avrupa ile köyümüz arasında güçlü bir köprü olacaktır. Dergimiz Mart, Temmuz ve Kasım aylarında olmak üzere yılda üç sayı olarak yayınlanacaktır. Köyümüze ait ilk kez böyle bir dergi çalışması yapılmakta ve bu bizi heyecanlandırmaktadır. Yayın dilimiz Türkçedir. Yayımlanan yazılardaki makaleler ,düşünce ve fikirler yazarlarımıza aittir. Çalışmalarımız gönüllülük esasına dayanmaktadır. Gece gündüz bu çalışmada emek veren herkese özellikle yayın ekibine çok teşekkür ederiz. Hepinize iyi okumalar diliyoruz.

Nevruz ÖZEN



GURBETTE DODURGA

REFİKA ÖZDEMİR

Bazen kalabalık içinde, bazen yalnız kaldığında bazen de duyduğum bir türküyü düşüverir aklıma güzel köyüm Dodurga. Serviste çalan türküde geçen "Gurbette ömrüm geçecek" sözleriyle düştü bugün de memleket hasreti yüreğime. Yol uzadıkça uzadı. Gözlerim Eşeler Dağı'nı aradı.

Memleket, insanın doğup büyüdüğü, ekmeğini yediği, suyunu içtiği, uzaklara gitmek zorunda kaldığı burnunda tüten, hasreti içini yakan yer... Memleket, ayrıldığı anda geri döneceğin zamana gün saymaya başladığın yer...

Her insanın memleketi kendisine bir başkadır. Kimi için bir bozkır kimi için ücradaki bir yayladır memleket...

Benim memleketim Dodurga...

Eşeler Dağı'nın eteklerine kurulmuş köyüm, Ardiç Doru'dan baktığında yemyeşil bir denizi andırır. Taşı toprağı altın, soğuğu elmas gibi sert, insanı Ahmet Ali Pehlivan gibi merttir. Çalışkandır Dodurga insanı ekmeğini taştan çıkarır. İlmek ilmek işler, alın teriyle bereketlendirir toprağı. Yaz gelince şöyle bir baksan ovaya kimi tütün kırar kimi biber toplar sıcak yaz güneşinin altında. Bizim coğrafyada böyledir hayat. Okuyan genç harçlığını, evlenecek genç kız çeyiz parasını, annelerimiz okutmak için çocuklarını düşerler ova yoluna.

Gurbet sokaklarında yürürken fark ediyor insan en çok özlemini yol kenarında oturan kadınlar, bostaniyla ağır ağır camiye giden yaşlı amcağı görüp de konuşmadığında hissediyorsun gurbet ele düştüğünü. Yol kenarında oturan Hacı Teyze geliyor aklıma. Kulaklarında çınlıyor. "Nereye gidiban dezem" deyişi. Sokakta yürürken karşısına çıkan herkesle konuşmanın samimiyetini özlediğini fark ediyor insan. Sonra dolup gidiyor uzaklara memleketim diyor yaşlısıyla, teyzesiyle. Bazen de hiç olmadık yerde geliyor Dodurga özlemi. Gurbet elinin yabancılığını iliklerine kadar hissediyorsun. Bir geliyor aklına bakla aşının, tarhana çorbasının tadı; o kalabalık, diz dize oturan yer sofralarının sıcaklığı.

Hasretin yüreğe düştüğü an bazen olur Bangraz'dan başlayacaksın her sokağında dolaşmaya. Yeni Sarnıç, Aşağı Mahalle, Taşlık... Taşılık' da geliyor burnuna sıcak yufkanın kokusu. Taşlık'tan çıkınca karşılıyor seni köy meydanı. Usul usul çıkıyorsun Çayırık'tan Tuzluk'a. Her köşesi geçiyor gözünün önünden. Hasretle anımsıyorsun her zerresini anlatmakla bitmiyor memleketim. Dilimin ucuna kadar geliyor sözler. Sanki çıkıverecek gibi ama dökülmüyor kelimelere o anda bir türkü giriyor. "Mevlam ayrılık vermesin gökte uçan kuşa..."



“DODURGALAR”

COĞRAFİ KONUM

Denizli’nin Acıpayam ilçesinin 22 kilometre güneydoğusunda bulunan Dodurgalar Mahallesi; Eşeler Dağı’nın batısında, Devetaşı, Arslanini, Söbe Alan ve Kayagediği sırtlarının çevrelediği koyda kuruludur. Doğusunda Eşeler Dağı ve Bangırız bulunurken kuzeyi Bademli ve Sazak köyleri güneyi ise Yazır Mahallesi ile çevrilidir. Coğrafi tanımların dışında bizim de hatıralarımızın en güzel köşesinde, çocukluğumuzda oynadığımız oyunlarda, geçirdiğimiz bayramlarda yer almaktadır.

TARİHİ

“Dodurga” ismi Oğuz Türklerinin Bozok koluna bağlı olan Dodurga Boyu’ndan gelmekte olup “ülke alan, yurt edinen” anlamındadır. Dodurgalar, geçmişten bugüne Müslüman Türk yerleşimi olarak anılmaktadır. İbn-i Battuta yaklaşık 684 öncesinde “Karaağaç yemyeşil bir ova olup Türkmenlerle meskundur.” (Battuta, 1355, s. 207) şeklinde ifade etmektedir.

Mahallemiz tarihi bir geçmişe sahiptir. Dodurga’nın güney kısmında ve yerleşim bölgesinde yer alan halk arasında “Kirse” olarak bilinen kilise kalıntıları, Yazır yolu üzerindeki lahit, Gavur Yolağı vb. tarihi yapılar ve eserler çok öncelere uzanan geçmişinin birer kanıtıdır.





1971 yılında iki ayrı muhtarlık olarak bulunan Aşağı ve Yukarı Dodurga muhtarlıkları birleşince Dodurgalar olarak adlandırılmaya başlanmıştır. Günümüzde fiziki olarak da birleşen mahallemiz; Acıpayam ve Denizli’de yaşayan köylülerimizin yazlık olarak kullanmak için yaptıkları evlerle daha da büyüyerek Bangırız’a kadar uzanmaktadır.

2021 nüfus sayımında nüfusu 1.358 olan mahallemiz özellikle yaz mevsiminde hem köy havası almak isteyenlerin hem de gurbetçi hemşehrilerimizin ziyarete gelmesiyle kalabalıklaşmaktadır.

Toprağından bereket fışkıran, dağları yeşillerle kaplı güzel köyümüz şu an her yerde olduğu gibi kente doğru göç vermektedir. Zaman geçtikçe eski kalabalık günleri yalnızca özel günlerde şahit oluyoruz ancak dikkat çekmemiz gereken bir başka nokta da özellikle pandemi sürecinden sonra köye yerleşme isteğinde artış olması. Şehrin kalabalığından, stresinden sıkılan insanlarımız daha özgür olabileceği köyümüze gelip ata topraklarına yeniden hayat veriyor. Bu geri dönüşle beraber köyümüze yeni iş imkanları tanınması, tarımın modern teknikler ve teknoloji kullanılarak doğayla iş birliği içinde yapılmasıyla getirisi artırılıp daha cazip hale getirilebilir.

Mahallemizin genci yaşlısı ile hep beraber bu tarihin üzerine her gün birer taş daha koyarak güzel günlere doğru ulaşması dileğiyle...



Bitmeyen Yolculuk...



Yakup Geçgel

1-Kendinizi tanıtır mısınız?

Ben Yakup Geçgel, 1975 yılında Acıpayam'da dünyaya geldim. İlkokulu Türkiye'de tamamladım, 1987 yılında ailemin Avusturya'da olması hasebiyle ben de buraya geldim. Ortaokul ve liseyi burada tamamladım. Şu anda özel bir şirkette çalışmaktayım.

2- Yurtdışına geliş hikayenizi anlatır mısınız?

Hikayem o kadar derin bir hikaye değil. Avusturya'ya önce babam geldi, aradan bir süre sonra annem ve ablam da gurbetçi oldu. O zamanın şartlarına göre bizim biraz daha Avusturya yolunu beklememiz gerekiyordu. Biz üç erkek kardeş köyde kaldık. Köyde kaldığımız zamanlar unutulmayan zaman dilimlerine sahne oldu, bazen Asiye Ninemin bazen Şerife Ninemin yanında kalırdık ama en fazla Asiye Ninemin yanında. Ortaokula giderken bizim için zorlu bir süreç geçti, hiç unutmuyorum babama bizi bir an önce Avusturya'ya alsın diye çok duygusal mektup yazardım, hatta inandırıcı olsun diye mektuba su damlacıkları damlatırdım ki gözyaşı havasını versin diye.. Unutulmayan günlerdi sağ olsun büyüklerimiz, halam ve Ali Bey abim bize hep sahip çıktı. Allah onlardan razı olsun. Tabi sonunda geldik ve geldikten sonra sıkıntılar oldu. Başta adaptasyon sorunu yaşadık ve eğitime Almanca bilmediğimiz için bir sene geriden başlamak zorunda kaldık. Nitekim gerek okulda gerekse kendi imkanlarımızla zamanla Almancayı öğrenmiş olduk. Güzel anılardı, güzel zaman dilimiydi. Türkiye'den ilk gelişimiz de otobüsle oldu. Ramazan abim, Lokman ve ben. Babam biz küçüğüz üçümüz sığarız diye sadece iki koltuk bileti almış Allah ondan razı olsun. Velhasıl İstanbul eski garajdan eniştemin bizi otobüse bindirmesiyle o bitmeyen yolculuk başladı ve hamdolsun o yolculuk halen devam etmekte...

3-Derneği kurma amacınız ve beklentiniz neydi?

Derneği kurma amacımız ve gayemiz şöyle gelişti; hepimiz Avrupa'nın farklı yerlerinde yaşayan ve Türkiye'ye geldiğimizde ne yapabiliriz diye düşünen bizler 2019 yılının sonbaharında köyümüzle ilgili bir çalışma oluşturmaya karar verdik. Bu bağlamda Ümit Deniz kardeşimizle beraber kafa yormaya fikir üretmeye başladık. Ümit kardeşim bir gün dedi ki: " Bir dernek kuralım daha rahat hareket eder ve resmi birçok çalışma yapabiliriz." Ben de dedim ki "Kimlerle kuracağız derneği, hepimiz Avrupa'ya yayılmışız kimseyi tanımıyoruz." derken bu düşünce ile araştırma aşamasına geçtik. Böylece toplumda sayılan sevilen insanlarla görüştük, konuştuk. Neticesinde de 2020 yılının bahar aylarında derneğimizi kurduk. Yine 2020 yılının ikinci döneminde de resmi olarak derneğimizi hayata geçirdik.

Birinci düşüncemiz Avrupa’da yaşayan köylülerimizin birbirine destek vermelerini sağlamak, gerek kültürel, gerek maddi ve manevi anlamda köylülerimiz arasında bağ kurmak ve yine bununla birlikte Türkiye’de , Avrupa’da eğitim gören öğrencilerimize destek olmaktır. Bununla birlikte yardım çalışmaları, kendi kimliğimizi korumak, geleneği sahiplenmek örf ve adetlerimizi devam ettirmek için bizden sonraki nesillere de bizdeki olan bu kültürel birikimi aktarmak ve bizden sonraki nesillerin bunu yaşatmasını sağlamaktır. Bunların en iyi örneği de dergimiz. Belki şu anda dergimiz elinizde veya cep telefonunuzda okuyorsunuz. Yine kalıcı bir köy müzesi hedeflerimizin içerisinde bulunmakta. İnşallah onu da bir gün faaliyete geçireceğiz.

4-Avrupa’da yaşayan bizlerin amaç ve hedefleri ne olmalı?

Avrupa’daki gençlerimize örf ve adetlerimizi mutlaka aktarmamız gerekiyor. Şu an 21.yy içerisindeyiz, teknolojinin zirve yaptığı dönemdeyiz. İnşallah önümüzdeki aylarda ,yıllarda teknolojiden faydalanarak gerek sosyal medya gerek görsel medya olarak Avrupa’daki gençlerimizle farklı çalışmalar yapmayı düşünüyoruz. Bu ve benzeri çalışmaları yapabilmemiz için derneğimizin ciddi üye potansiyeline ihtiyacı var. Derneğimiz kar amaçlı kurulmuş bir dernek değil, tam tersine hizmet amaçlı kurulmuş bir dernektir. Bu hizmetlerin yapılabilmesi için üyelere ihtiyacımız var ve bu üyelerinde aktif bir şekilde üye aidatlarıyla bizlere destek olmaları gerekmektedir. Şu an bu aidat meselesi istediğimiz sayıda değil , inanıyoruz ki bu sayı artacaktır. Buna rağmen yapmış olduğumuz çeşitli kampanyalar, tablet kampanyası, ramazan paketi kampanyası, yangın yardımı kampanyaları yardımsever köylülerimizin destekleri ile gerçekleştirilmiş oldu. Yine Türkiye’ de eğitim gören 15-20 genç öğrencimize burs sağlıyoruz. Tüm bunlar değerli köylülerimizin desteği ile yapılmaktadır. Bununla birlikte farklı alanlarda da hizmet veriyoruz; köyümüzden ya da farklı bölgelerden bize müracaat eden yardıma ihtiyacı olan kişilere, yapmış olduğumuz araştırmalar neticesinde kanaat getirerek veriler doğrultusunda, imkanlar dahilinde yardım etmek için gayret gösteriyoruz. Çalışmaların kalıcı ve devamlı olması için mutlaka aktif üyeye ihtiyacımız bulunmaktadır.

Son olarak buradan tüm okurlarımıza, Avrupa-Dodurgalılar Sosyal ve Yardımlaşma Derneğimize sahip çıkmalarını, üye olmalarını, aynı zamanda bizlerle fikirlerini paylaşmalarını, düşündükleri projeleri bizlere aktarmalarını rica ve temenni ediyoruz. Herkese iyi okumalar..

Dilek Öz- Nevruz Özen

AVRUPA DODURGALAR DERNEĞİ'NİN DEĞERLİ İNSANLARI, DEĞERLİ HALKIMIZ

Avrupa Dodurga Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu adına hepinizi saygıyla sevgiyle selamlıyorum. Hepinizin bildiği gibi köyümüzün tümünü kapsayan ve hepimizi köyümüz adına çeşitli platformlarda temsil etmeye çalışan bir derneğimiz var. Bu dernek büyük emeklerle, büyük fedakarlıklarla, zorluklarla kurulmuş; kurucuların ve yöneticilerin özverili çalışmalarıyla bugüne kadar gelmiş durumda. Öncelikle kuruluşundan bugüne kadar emek veren katkı sunan tüm yönetici ve katılımcılara yönetim kurulum adına teşekkür ediyorum.

Değerli Dodurga halkının katılımıyla bir adım daha ileriye gidebilmek amacındayız. Bunu yapabilmek içinde sizlerin desteğinize, katkılarınıza ihtiyacımız var. Birlik beraberlik içinde hareket ederek derneğimizi büyütebilir, daha güzel hale getirebiliriz. Bunun için tüm Dodurgalı hemşehrilerimizi derneğe üye olmaya ve sahip çıkmaya davet ediyorum. Derneğimiz temsil ettiği yöremizi hizmetleri olarak diline, kültürüne, kimliğine, yaşam tarzına sahip çıkmaya devam edecektir.

Derneğimize ait Avrupa Dodurgalılar sayfamızı Facebook ve Instagram platformlarında güncelleyip aktif hale getirdik. Bunları aktif olarak takip etmenizi , yaygınlaştırmanızı, arkadaşlarınızı davet edip sosyal medya ayağımızı güçlendirmenizi rica ediyoruz..

Bunlar üzerinden köyümüzü , çevremizi tanıtan resim, yöremiz ile ilgili hikaye, olay, destan vb. çalışmalarınızı yazıp bize yollayabilirsiniz. Ayrıca düğün, cenaze, davet, mevlit, yemek gibi durumlarınızı verebilir; sosyal medya hesaplarımız ve dergi üzerinden iletişim sağlayabilirsiniz. Önümüzde planladığımız önemli çalışmalarımız faaliyetlerimiz var. Bunların gerçekleşmesi için de en önemlisi birlik beraberliğimizdir. Derneğimizin yapmış olduğu tablet kampanyamızda sizlerin sayesinde 49'u köyümüzde olmak üzere toplamda 57 adet tablet dağıtılmıştır.





Köyümüzde ve çevre köylerde okuyan öğrencilerimize de burs sağlanmaktadır. Aynı zamanda son iki yılda yaklaşık 18 belde de 400 aileye Ramazan Kumanyası yardımı yapılmıştır. Köyümüzdeki futbol takımımıza destek verilmiş, bazı ihtiyaç sahibi ailelere de nakdi yardımlarda bulunulmuştur. Köyümüzde yapılan asker mevlitlerinde, tarhana şöleninde de maddi katkı sağlanmıştır. Komşu köyümüze dernek aracılığı ile bir adet su sebili yaptırılmıştır.

Kahramanmaraş merkezli 10 ilimizin etkilendiği deprem bölgesine siz değerli köylülerimizin katkı ve emekleriyle AFAD gözleminde olmak üzere; 1000 adet battaniye, 1500 hazır çorba, 3 ton makarna, 750 kg gıda, 1000 adet hijyenik malzeme, 1500 paket ilaç gönderildi. İnşallah ülkemiz bir daha böyle bir afet yaşamaz.

Birlikte güzel yarınlara...

Bizi takip etmeyi unutmayın.

Melek Urhan

Muza

Kimimize göre köyümüzün küçük bir yaylası, kimimize göre çalışmaktan nasır tutmuş elleri, kimimize göre gençliği, sevdiği, doğduğu evi
Benim içinse çocukluğumdu.
Benim orayla tanışmam çok küçük yaşılarıydı.
İlk orada koştum özgürce,
İlk orada yıldızlara bakarak uykuya dalışım.
Komşunun bahçesine giren tavukların peşinden gidişimiz,
Kocaman söğüt ağacına kurduğumuz ve her sallandığımız da gökyüzüne degecekmişim gibi hissettiğim salıncağım...
Çiçek açan badem ve elma ağaçlarının inanılmaz kokusu,
Bahçelerindeki ağaçlarda oynadığımız evciliğimiz,
Bataklığa giren ineklere ya çıkamazlarsa diye içten içe üzümlüşümdü.
Erenler Tepesi'ne çıkıp özgürce bağırışlarımızı ve onun da bize yankılanışydı.
Yüksek tepelerinden toplayıp yediğim karlı pekmezin tadıydı.
Buz gibi akan çeşmelerinden içtiğim suydı.
Tek tek açılan yufkaların arasına sardığımız çökeleğin kokusuydu.
Benim için oranın en güzel evinin dambaşında yuvarladığımız yungu taşıydı.
Ağılın içine toplamaya çalıştığımız kuzuların melemesiydi.
Tokuçla yıkanan çamaşırların her vuruşta çıkan sesiydi.
Her birbirine vuruşumuzda çakmak taşlarından çıkan kıvılcımdı.
Nohut harmanında dönen düven üstünde düşmemek için tutuşlarımızın içindeki gülüşlerimizdi.
Tütün çizerken dinlediğimiz şarkılardı.
Benim için Muza'yı güzel yapan sadece kendi değildi elbet
İçindeki sevdiklerimle güzeldi.
Teyzemdi, ablamdı, hayatımızdan sessizce geçen ninemdi.
Dedemin bizi çağırırken hepimizin ismini arka arkaya söylemesiydi.
Muza en güzel duyguları yaşadığım yerdı.
Muza benim çocukluğumdu...

Dilek Öz



DODURGA'NIN ŞEHİTLERİ

Talha KOÇER

*“Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?
Şühedâ fışkıracak, toprağı sıksan şühedâ!”*

Üzerinde yaşadığımız topraklar bu vatan için canını hiçe sayarak ortaya koyan nice şehitlerimizin bize emanetidir. Bugün egemenliğini sağladığımız bu topraklarda özgürce, kardeşçe yaşayabiliyorsak yüce şehitlerimiz sayesinde. Şehitlerimiz bu vatanın her bir köşesinde yetişip belki de hiç göremeyeceği insanlar için düşmana göğüs geren dedelerimiz, kardeşlerimizdir. Şehitlerimizin doğup büyüdüğü topraklardan bir köşe de Dodurga'dır.

Dodurga; Dünya Harbi'nde, Kurtuluş Savaşı'nda ve nice mücadelede şehitler vermiştir. Yakın tarihimizde de Şeref Tay. Vatan için mücadele edenlerin torunları, kardeşleri olduğumuzu bilmek bize büyük bir onur bahşetmektedir. Onların yerinde biz de olsak gözümüzü kırpmadan cennet vatan için canımızı hiçe sayabileceğimiz cesaretini aşılamaktadır.

Onların bizimle olduğunu bilmemiz gerekir. Bakara Suresi 154. Ayette “Allah yolunda öldürülenler için ölüler demeyin. Hayır, onlar diridirler, fakat siz bilemezsiniz.” buyrulmaktadır.

Şehitlerimizin bıraktığı bu emanete sahip çıktığımızı göstermek; birlik ve beraberliğimizi bozmak isteyenlere karşı tek vücut olup karşılarna dikilmemizdir. Her bireyin nasıl bu vatana yararlı olabilirim diye düşünüp bu sorunun cevabı için emek sarf etmelidir. Gençlerimizin bilim üretip, çalıştığı alanda insanlara faydalı olması; yaşlılarımızın edindiği tecrübeleri çağın gerekliliklerini de göz önüne alarak gençlerimize aktarması gerekiyor. Bu şekilde bize bırakılan emanete sahip çıkmış olacağız.

Vatan toprakları için canını bizler için hiçe sayan tüm şehitlerimize rahmet ve minnetle...

Anne! Ben şehit olacağım...

Kevser Kasal



1-Şehit Şeref Tay'ı anlatır mısınız?

Oğlum herkesin bildiği gibi sevilen sayılan karşısındakine sevgi ve saygı gösteren biriydi ama ölüm bizi ayırdı. Ben yüzüne bakmaya kıyamazken oğluma kıydılar.

2-Şehit haberi geldiğinde neyle uğraşıyordunuz?

Oğlum işçileri bırakmaya gidecekti. İşçileri bıraktık geri dönüyorduk. "Mehmet!" dedim "Köye gitmek istemiyorum. Acım çok fazla eve gidemeyeceğim.". Ama şehit olduğundan haberim yoktu henüz. "Turan! Abin şehit oldu." dedim. Daha haberini almadan içimde hissettim. Sonrasında eve gazeteci gelip başınız sağolsun deyince şehit olduğu haberini öyle aldım.

3- Oğlunuz şehit olmadan önce görüşmeniz nasıldı?

Şehitler nasıl şehit olur diye sorardı bana. Ben de ona anlatırdım.

4- Size en son söylediği cümle neydi?

Boynundaki künyelerden konuştuk. Bu ne diye sorunca "Bunlar künye. Biri anneme gelecek birisini de ben şehit olunca iki dişimin arasına sıkıştıracaklar." diye cevap verdi. "Aylığı da annem alacak." deyince ben "Senin aylığına ihtiyacım yok sana ihtiyacım var." dedim.

5-Anne oğul ilişkiniz nasıldı?

Saygılıydı, birbirimizi severdik. Anne ben şehit olacağım derdi hep.

6-Rüyanızda gördünüz mü?

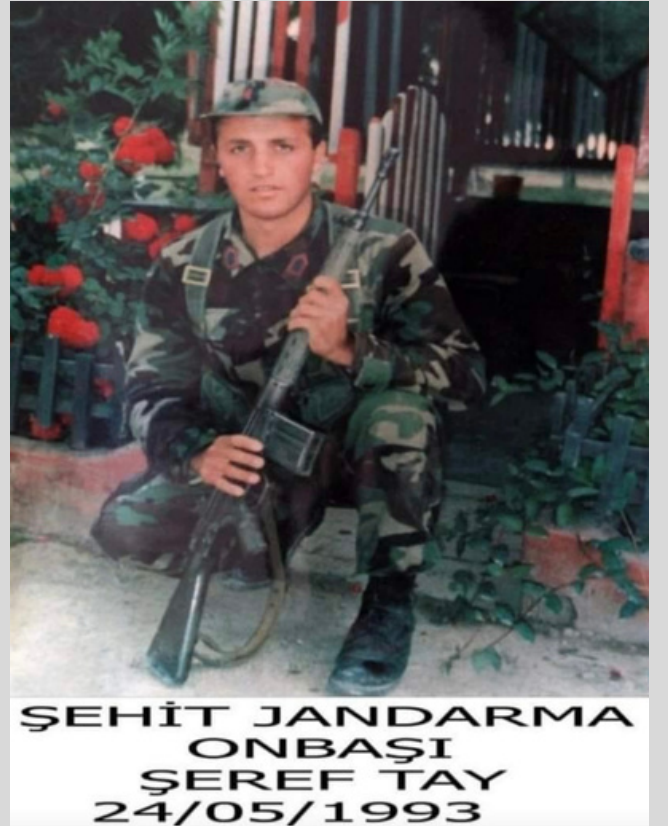
Evet görüyorum ama fazla sezemiyorum. Şehit olduğu zaman gördüm. Rüyamda mısır pişirirken geldi. Mısır verdim, yedi. Komutanlar geleceği zaman daha çok malum oluyor başka bir yere gitmeyip evde onları bekliyorum.

7-Şehit haberini aldığınızda ilk ne hissettiniz?

Ben otururken gazeteci gelip başınız sağolsun dedi. Acıdan ayaklarım yere değmeden olduğum yerde zıplamışım.

8-Şehit annesi olarak vatanın gençlerine ne söylemek istersiniz?

Vatan sağolsun diyorum. Hem tatlı hem acı ana yüreği hiçbir şeyi unutmuyor. Geziyorum gidiyorum ama acı da benimle geliyor.



Hatice Tay

CENGİZ EVREN

-Kendizinden bahseder misiniz?

1970 yılında Acıpayam Dodurga'da doğdum. İlkokul ve ortaokulu Dodurgalar'da tamamladım. Acıpayam Endüstri Meslek Lisesinde lise eğitimini tamamladım. Askere gidinceye kadar köyde çiftçilik yaptım. 1993 yılında askere gittim.

-Askerlik görevini nerede yaptınız?

Askerliğimin acemi birliği kısmını Hatay Serinyol'da jandarma olarak yaptım.

-Gazi olmak nasıl bir duygu?

Askere gittiğim zaman şehit ve gaziliğin ne olduğunu anladım. Askere giderken de gazi oldum. Dinimizin ölürsem şehit kalırsam gazi şiarıyla askere gittim. Cenabı Allah'da bize gaziliği nasip etti.

Zaman zaman gazilikten dolayı aldığımız engeller ilk başta engel gibi dursa da daha farklı açıdan baktığımızda da onların bizim nişanımızın olduğunu manevi güzelliğinin olduğunu hatırlatıyor. Zaman geçtikçe bu duygu yerleşiyor.

Elimdeki rahatsızlık ilk başta bana engel gibi gelse de zamanla bunun vatan ve bayrak için olduğunu düşünüp mutlu hissediyorum.

-Yaralandığınız esnada aklınıza ne geldi?

Yaralandığımda ilk aklıma gelen ailem oldu. O zamana kadar yaşadıklarım çok hızlı şekilde film şeridi gibi gözümün önünden geçti. O zamana kadar yaşadıklarını saniyelere sığdırabiliyorsun.

-Bir gazi olarak en büyük hayaliniz nedir?

Müslüman bir Türk olarak vatanımızda birlik ve beraberlik ve barış içinde yaşayabilmek.

-Yanınızda uğur getirdiğine inandığınız bir eşya var mıydı?

Yanımda rahmetli dedemin yazdığı hamaylı (musk) vardı.

-Mehmetçik ve komutanlarla aranız nasıldı?

Mehmetçikler gurbet elde insanın ailesi gibi oluyor. Birbirlerine anne, baba, kardeş yakınlığında oluyorlar.

-Ailenize mektup yazdınız mı? Günlük tuttunuz mu?

O zamanlar için mektup daha önemliydi. Telefonla ancak 3-4 güne bir konuşabiliydik.

Günlük tutmadık ama anı defteri tutmuştuk. Hatta Şeref Tay'ın bana yazmış olduğu yazı o defterin içinde var.

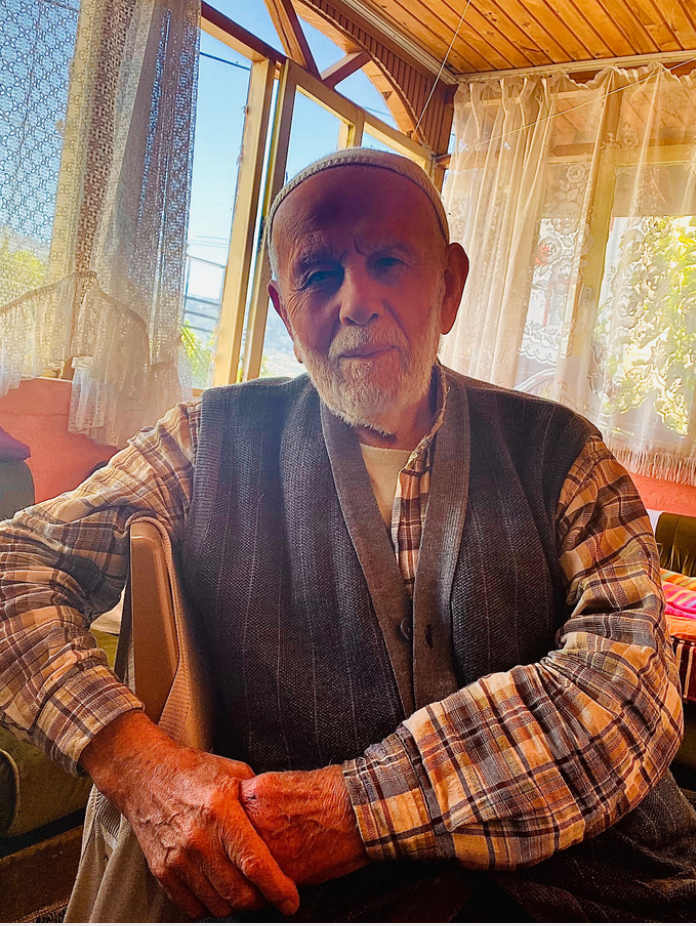
-Okurlarımıza bir mesajınız var mı?

Bir gazi olarak düşüncem bu yüce mirası gelecek kuşaklara aktarabilmemiz için özellikle gençlerimiz başta olmak üzere bütün Türk Milletinin birlik ve beraberliğimize sahip çıkması gerekiyor. Gençlerimize özellikle çok görev düşüyor. Vatanına bayrağına devletine sahip çıkmalarını isterim. Birlik ve beraberliğimize kast etmek isteyenlere fırsat tanımamalıyız. Birbirimize sevgiyle yaklaşmalı ve saygı göstermeliyiz.



Kevser Kasal

Ziya Hafız



Ziya Hafız... Dodurgalıların tanıdığı, tanımadıysa bile ismini mutlaka duyduğu Ziya Hafız; 1930 yılında Dodurga'da dünyaya geldi. 1947 yılında hafızlık eğitimi için Denizli'ye gitti. Denizli'deki eğitim sürecinden sonra hafızlığını Acıpayam'da tamamladı. Dodurga'nın yaşayan değerlerinden biri olan Ziya Hafız Çarşı Cami'inde 28 yıl görev yapmıştır.

İlem eyyühel insan!
Nedir bu gurur? ve nedir bu
gafler, ve nedir bu haşmet?
ve nedir bu istiğnâ ve nedir
bu azamet,
Senin elindeki ihtiyârın bir kıl
kadardır. ve iktidârın bir zerre
kadardır.
Hayâtın söndü ancak bir şûle
kaldı. Ömrün geçti şuûrun
söndü, bir lema kaldı.
Şöhretin gitti bir an kaldı.
Zamânın geçti kabirden-
başka mekânın varmı?
çaresiz aczinle ve fakrinle
bir hat varmı? Emellerin ni-
hâyetsiz, Ecelin yakındır.
Böyle açzinle ve fakrinle ikti-
dar ihtiyardan hâli bir insanın ne
olacak senin hâlin?
Hazâini rahmet sahibi Hâlik
Rahmânı Rahim böyle bu
açzinle fakrinle itimat et
odur herkese nokta-i istinat
odur zaife ciheti istimdad

Bahar gelir, ağaçlar yapraklanır dallanır
Şalvar giyer hanımları sallanır
Sabah güneşinde işe yollanır
Çobanı çiftçisi güzel köyümün

Sabah güneşinde iner ovaya
Atar tohumunu sürer tarlasını
Türküleri benzerdir turnaya
Çayı, şekeri tahanlıdır
Çayırılıdır, çimenlidir bahçeleri bağları
Çok tatlıdır sohbetleri, hırları
Başkasını yad etmezler sırlarını
Konu komşusu güzel köyümün

Değirmen deresinde sıra sıra söğütler
Kardeşim saymakla bitmez bu öğütler
Eskiden tembeldir, kahvede oturur yiğitler
Başka her işi güzeldir köyümün

Gençleri kahraman soyludur;
Kızları selvi, fidan boyludur
İnsanları misafirperverdir;
Düğününde, ölümünde
Yaşlısı genci güzel köyümün

Dodurga'nın etrafı dağdır
Beşeriyet içinde oturan beydir, paşadır
İki mahalle, dört köşedir
Suyu Eşeler'den dökülür gelir güzel köyümün
Geldim köyüme, huzur bulmadım
Cami minaresinden feyiz almadım
Eski dostları aradım bulamadım
Meğer eski dostları kalmamış güzel köyümün

Ziya Huz



Zeynep Zeren

ÖVME TARHANA (TOZ TARHANA) YAPILIŞI

Şeyma SAN



Gelenek göreneklerimizden övme tarhana yapılışını gelin hep birlikte öğrenelim:

- Tarhana Ununun Hazırlanışı: Buğdayımız elenir, yıkanır ve kurutulur. İçerisine mısır ve nohut konulur bunlar değirmende öğütülerek un haline getirilir.
- Domates ve salçalık biberler ince ince doğranarak tencereye koyulur ve pişirilir.
- Daha sonra süt mayalanarak yoğurt haline getirilir.
- Şimdide unumuzu bir leğene koyalım içerisine biraz tuz ekleyelim, taze yoğurdumuzu da ekleyelim.
- Pişirmiş olduğumuz domates ve biberleri sıcak olarak ekleyelim ve tarhanamızı yoğurma işlemini yapalım.
- Daha sonra üç hafta (21 gün) hamurumuzu bekletelim, günlük olarak karıştırma işlemimizi yapalım.
- Üç haftanın sonunda tarhanamızı bir çarşafın üzerine ceviz büyüklüğünde dökelim ve tavını buluncaya kadar kurutalım ve son olarak elimizde ilistirle ovalayarak un haline getirelim (isteğe bağlı olarak değirmende öğütelim) ve sofralarımızda çorba olarak içmeye hazırdır





TARHANA ÇORBASI

Melek Urhan

DODURGA YÖREMİZİN TARHANA ÇORBASI

Tarhananın geçmişi Osmanlı Devleti ve Selçuklu İmparatorluğundan daha eski dönemlere kadar olan Orta Asya'ya uzanır. Tarhana kelimesi Türkçede: “Kurutulup saklanan bir tür çorba anlamına gelir”. Tarhananın ortaya çıkışı ile ilgili bazı rivayetler mevcut olup en yaygın olanı Tarhananın “Darhane” kelimesinden türediğini idda eden anlatıdır.

Rivayete göre bir gün Sultan seferdeyken bir köylünün evine misafir edilir ve evin hanımı sunacak fazla bir şey olmadığı için alelacele bir çorba ikram eder. Çorbayı sunduktan sonra da Sultandan çekinerek “Sultanım Darhane çorbasıdır, size en fazla sunabileceğim ikramım bu kadardır , afiyet olsun” der ve oradan ayrılır. İşte Darhane olarak adlandırılan çorbaya da zamanla Tarhana denmeye başlanmıştır.

Gelelim şimdi de Tarhana çorbamızın tarifine: Top tarhana gecedan ıslatılır. Ertesi gün tencereye koyularak üzerine su eklenir. İsteğe göre haşlanmış nohut ilave edildikten sonra ara ara karıştırılarak, yaklaşık 20-25 dakika kaynatılır. 1 çorba kaşığı salça, kızdırılmış tereyağı ile kavru olarak çorbanın üzerine dökülür. İsteğe göre de içine yumurta kırılır, sarımsak konulur. Yanında kurutulmuş köz biber ile turp da iyi gider. Afiyet, şifa olsun ...

Yöremizden Maniler

Fatma Özdemir

Çaya varasım geldi
Çadır kurasım geldi
Seni camda görünce
Camı kırasım geldi

Asmadan üzüm aldım
Duvardan sazım aldım
Verin benim yârimi
Anamdan izin aldım

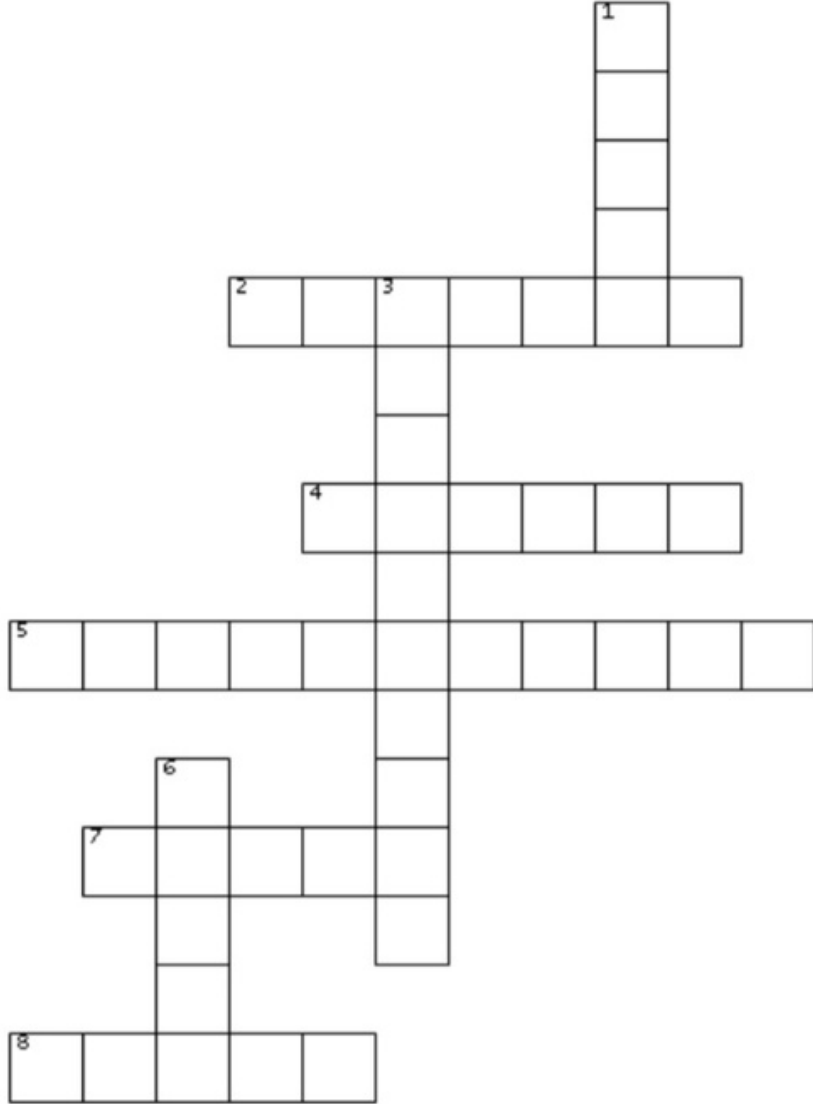


Bi dalda iki ceviz
Aramız derya deniz
Sen orda ben burda
Ne bet galdi ne beniz

Penceresi dilmeden
Laf atasın bilmeden
Yaktın beni kül ettin
On dördüme girmeden



Accık Eęlenem



YUKARIDAN AŞAĞI

- 1. ceviz ırpımayaya yarıyan sopa
- 3. kapıyı sürgülemek, kilitlemek
- 6. az miktarda

SOLDAN SAĞA

- 2. fısıltı
- 4.beyaz tülbentten yapılan uzun başörtüsü
- 5. güneşlenmek
- 7. abla
- 8. susuz meyveler için kullanılan sıfat

ADIM ANADOLU

Adım Anadolu'dur benim, adım memleket.
Gökyüzü ve denizlerim mavi,
Umutlarım beyaz.
Bayrağım al. Hilalim ve yıldızım ak.
Minarelerim var göğü delen.
Dağlarım var sıralı ,doruklarım kardan taşlar.
Her mevsimde ayrı güzel
yaylalarım var benim,uçsuz bucaksız.
Taşkın akan buz gibi sularım,
Çobanlarım kuzulu-analı,şenlendiren.
Bir diğer adım da gurbettir benim
Uzaklara gidenlerin.
Sevenlerin yüreğini dağlayan,
Valizleri açınca hasret kokan.
Zordur valiz açmak gurbette.
İstemsizce gözleri dalar,dolar gidenin.
Hazırlamakta hüznölüdür o valizi,
eşyalarını koklayarak,
gizli gözyaşı dökerek itinayla döşemek.
Bir adımda baba evidir,
Baba ne kadar sağlamsa
Evlat o kadar dik durur.
Baba ne kadar gülerse
Evlat o kadar hayat saçar.



Baba ne kadar kollarını açarsa,
Evlat o kadar koşar,sığınacak limandır o kollar.
Bir adım da askerocağı,
Memleket diye sınırda bekleyen erlerim var.
Düşmanım çok sevenim kadar.

Yine hasretle bekleyen,ana babalar,sevgililer.
Adım Anadolu'dur benim,adım memleket.
Görsel şölen gibidir her bir yanımda.
Medeniyet barındıran,
İçinde cenneti saklayan.
Güzelliğim dillere destan.
Üç bir yanımda deniz, dört bir yanımda düşman.
Adım Anadolu'dur benim
Köylerim var ekmek kokulu, biberli tarhanası,
sofrası geniş, çayı sıcak,
yüzleri gülen,gönülleri fetheden sınırsız
misafirperverlikleri ,elleri nasırlı ama şükreden
insanlar.
En çok da ıslık ıslık gözlerle bakan
Çocuklar mutlu eder beni, onlar geleceğin
vatan severleri,yarınımın gençleri.
Ah! o türküler, benim için söylenir,
Şiirler bana yazılır.
En güzel söylenen Marş'da banadır.
Ezan, bayrak, toprak, vatan toplamıyım ben.
Adım anadolu, adım memleket, adım sevdadır.
Uzaktan da sevilirim, gurbete selamlar...

Meral Dâna

6 ŞUBAT

Ülkü Maydan



Yıkılan sadece binalar olsaydı yine yaralar sarılırdı belki, ya onca yıkılan hayaller, ümitler, bir saniye sonrasında garantisi yokken ömürlük yarım kalmış planlar bunların telafisi olacak mı?

Annelerin feryatları, babaların içlerinde kopan o sessiz kasırgaları gözlerinden süzülen birkaç damla göz yaşında sakladıkları çaresizlikler sardı ruhumu.

Bir süre boğazımda düğümlendi göz yaşlarım, birden yaşadıklarımın gerçekliği sarstı bedenimi, büyüdüğümü hissettim. Yıkım sadece mallarımızı, canlarımızı almadı bizden.

Nesiller boyu sürececek buruk bir miras bıraktı gerisinde. Her 6 Şubat günü annelerinden kopan yavrular, yavrularından kopan babalar ve canlarından birer parça dünyaya getiren annelerimiz bu korkunç anı acıyla anacaklar. İçerisinde farklı kimliklerle yer edindiğimiz toplumumuzun biz insanoğlunu böylesine çaresiz bırakan bir afet karşısında nasıl bir olacağını herhalde başka şekilde anlayamazdım. Her bir karışı cennet vatanımızın her bir köşesinden yardıma koşan o yüce gönüllü insanların din, dil, ırk ve millet fark etmeksizin göçük altından gelebilecek tek bir ses, tek bir nefes uğruna yek vücut olmaları karşısında kayıtsız kalabilmek mümkün değildi.

Gömülmüş insanların çıkarılıp tekrar gömüldüğü bu şehirlerde yaşayanlar bunca acıyı nasıl gömeceklerdi yüreklerine , sabır dilemekten başka teselli veremediğim o insanlara nasıl merhem olacaktım. Birbirlerine kırgın olan insanların bile bir canı daha dışarıda umutla bekleyen cananlarına kavuşturabilmek için canlarından vazgeçecek düzeyde çaba sarf etmelerine şahit olduğumda, bu vatanın topraklarının "Çanakkale'den Kars'a Hatay'dan Samsun'a" her zerresinin merhamet kanıyla sulandığının bir kez daha farkına vardım.

#Geçmiş Olsun Türkiyem



DORU DERGİSİ



dorudergisi